

HSV 16-1 in evenwicht tegen Vrone 16-1

De trouwe supporters van HSV 16-1 beleefden deze zaterdag een voorlopig hoogtepunt dit seizoen: keeper Tom op de Weegh stond weer eens op het wedstrijdformulier. Helaas was er ook wisselgeld voor dit plezier, want sterkhouders Ruben en Bor schitterden op hetzelfde wedstrijdformulier door

afwezigheid. Maar goed, een kinderhand is gauw gevuld zullen we maar zeggen en vol goede moed werd er afgereisd naar het pittoreske Sint Pancras om de strijd aan te gaan tegen Vrone 16-1. Een team dat in deze competitie met soms verassende uitslagen, al net zo wisselvallig had gespeeld als onze helden hebben gedaan. Kortom, het kon in deze wedstrijd alle kanten opgaan. Feit

was wel, dat het team dat deze wedstrijd wist te winnen, wel eens hele goede zaken zou kunnen voor hun stand op de ranglijst.

Direct nadat de scheidsrechter had gefloten voor het begin van deze pot werd duidelijk dat de Pancrassers collectief hadden besloten om met het mes tussen de tanden gaan spelen. Onze helden kregen werkelijk geen centimeter ruimte en kwamen daardoor niet in hun favoriete spel. Vrijwel iedere tweede bal werd ingeleverd. Gelukkig stond de verdediging van HSV als een huis en werden er door Vrone weinig echte kansen gecreëerd, maar daar stond tegenover dat onze voorhoedespelers ook niet echt in de buurt van het vijandelijke doel kwamen. Het was dus een gevecht dat zich voornamelijk op

het middenveld afspeelde en het moest hebben van incidentele momenten zoals een corner of een vrije trap. In de vijftiende minuut ontstond er bij een corner van Vrone een wat chaotische toestand voor het doel van Tom. In al het gefrommel van benen wist een Vrone-speler net het beslissende tikje te geven om de bal het doel in te werken: 1-0. Dat was best even een mentaal tikje voor onze

helden. Dat werd er niet beter op toen Mats met een blessure het veld moest ruimen. Gelukkig was Vrone niet bij machte om hiervan gebruik te maken, mede omdat Tom met een aantal fraaie reddingen zijn doel verder schoon wist te houden. Tijdens de rust zal Martijn ongetwijfeld een motivatiespeech hebben gehouden en bracht hij Nick en Jip als verse krachten in. Dit veranderde overigens weinig aan

het spelbeeld, er werd over en weer keihard gewerkt maar veel balverlies geleden. Met 1-0 op het niet aanwezige scorebord, bleven onze helden de moed erin houden maar wisten onze sierlijke spitsen nauwelijks een gaatje richting het doel van Vrone te vinden. En van voetbalfilosoof J. Cruyff weten we dat als je zelf niet scoort, de tegenstander dit

doorgaans wel doet. Ook dit keer werd deze levenswijsheid niet gelogenstraft want Vrone wist na een half uur spelen in de tweede helft hun voorsprong naar 2-0 uit te bouwen. Dit was voor Akar (wie anders!) een teken om niet 1 maar 2 tandjes bij te zetten en binnen 1 (!) minuut de aansluitingstreffer te maken: 2-1! Dit doelpunt maakte kennelijk wat extra krachten los bij onze helden want vanaf dat moment namen zij de controle over op het veld. Er werd vanaf dat moment vrijwel geen balverlies meer geleden en de druk op het Vrone-doel nam aanzienlijk toe. Met als gevolg dat Mika na slechts 3

minuten de gelijkmaker wist te maken. Op dat moment gaf werkelijk niemand meer iets voor de kansen van Vrone. Het was duidelijk dat onze helden als overwinnaar van het veld zouden lopen, het was alleen nog niet duidelijk wie het winnende doelpunt zou maken. En zo kon het gebeuren dat in deze euforische fase Mika iets buiten het strafschopgebied van Vrone een duel aanging met een verdediger van Vrone, maar net iets te laat was. De

scheidsrechter was onverbiddelijk en trok de gele kaart uit zijn borstzak waardoor HSV met 10 man de laatste 5 minuten moest door zien te komen. Het was duidelijk dat iedere Vrone-speler de geur van HSV-bloed in zijn neusgaten voelde trekken, met een heftig slotoffensief tot gevolg. Ondanks de nodige

hachelijke situaties voor het doel van Tom, wist Vrone de winnende treffer niet te maken en werd er afgefloten met een zwaar bevochten 2-2 op het scorebord (dat er dus niet was...).

Al met al een verdiend gelijkspel. Beide partijen waren niet bij machte om een winst af te dwingen en waren bijzonder aan elkaar gewaagd. Kortom, een boeiend fysiek gevecht zonder dat het echt over de schreef ging. Gelukkig heeft deze puntdeling weinig echte schade voor de positie op de ranglijst opgeleverd (bij winst had er wel enorm kunnen worden geprofiteerd...) omdat de naaste concurrenten ook gelijk speelden of verloren. Met 1 wedstrijd minder gespeeld staan onze helden 4 punten achter op koploper KSV dat vandaag gelijk speelde tegen Adelbert. Kortom, het worden nog interessante weken in de strijd om het kampioenschap. Om te beginnen volgende week tegen Alcmaria Victrix, dat vandaag verloor van de meiden van VV Alkmaar.

Tot volgende week!